

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 285

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 aprilie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 421 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4, ale art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2-4	26.	— Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014	13
Decizia nr. 423 din 14 octombrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (4 ¹) și (4 ²) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	5-7	879.	— Ordin al ministrului sănătății privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025	14
Decizia nr. 636 din 20 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „prin încheiere definitivă” din cuprinsul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă	8-10	912.	— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru aprobarea Catalogului național de programe de studii complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice de organizare și desfășurare a acestora	15-16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
203. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, ca urmare a finalizării unor lucrări de investiții	11-13			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 421

din 14 octombrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4, ale art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4, ale art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Baraniuc și Liliana Baraniuc în Dosarul nr. 2.149/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.060D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin contestația la executare se clarifică incidente procedurale din această fază a procesului care nu au natura unor veritabile acțiuni în justiție, astfel cum s-a statuat, în mod constant, în literatura juridică, și de aceea se poate stabili, în mod just, un regim special al căilor de atac. Totodată, invocă și Decizia nr. 701 din 12 decembrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.728 din 30 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.149/99/2020, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4, ale art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Vasile Baraniuc și Liliana Baraniuc într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire a unei decizii definitive pronunțate în calea de atac a apelului, prin care a fost soluționată o contestație la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că reglementarea actuală a căilor de atac, respectiv recursul, contestația în anulare și revizuirea, nu permite supunerea controlului unei instanțe judecătorești a deciziilor pronunțate cu încălcarea flagrantă a legii.

6. Astfel, se apreciază că dispozițiile art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevăd că hotărârea prin care se

soluționează o contestație la executare poate fi atacată numai cu apel, încalcă prevederile constituționale și convenționale invocate de autorii excepției, deoarece exclud posibilitatea exercitării căilor de atac de retractare, respectiv contestația în anulare și revizuirea. În aceste condiții, nu există nicio cale de atac împotriva hotărârii prin care instanța de apel a respins contestația la executare fără să rețină nicio situație de fapt, fără să motiveze în niciun fel respingerea contestației și fără să țină cont de faptul că cererea de apel, care a stabilit obiectul dedus judecătii, era motivată doar referitor la excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită.

7. Așadar, autorii excepției de neconstituționalitate consideră că se află într-o poziție comparabilă cu cea a părților care pot formula recurs atunci când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei — motiv de casare reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă, însă dispoziția legală criticată prevede că hotărârea poate fi atacată numai cu apel.

8. În continuare, se arată că prevederile art. 509 din Codul de procedură civilă nu reglementează și posibilitatea revizuirii hotărârilor nemotivate, sintagma „unor lucruri” cuprinsă în alin. (1) pct. 1 al articolului menționat nefiind definită, ceea ce conferă normei juridice criticate un caracter neclar, imprecis și imprevizibil, cu consecința încălcării dreptului la un proces echitabil.

9. În ceea ce privește prevederile art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4 cu raportare la alin. (3) al aceluiași articol din Codul de procedură civilă, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că sunt neconstituționale, având în vedere că doar recurentul/apelantul poate formula contestație în anulare, intimatul neputând promova un apel, câtă vreme apelul principal nu era motivat pe fondul cauzei, ci doar cu privire la excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită.

10. **Tribunalul Iași — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4, ale art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4: „(2) *Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când:*
(...)

3. *instanța de recurs, respingând recursul sau admitându-l în parte, a omis să cerceteze vreunul dintre motivele de casare invocate de recurent în termen;*

4. *instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unuia dintre recursurile declarate în cauză.”;*

— Art. 509 alin. (1) pct. 1: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:*

1. *s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut”;*

— Art. 718 alin. (1): „(1) *Hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, cu excepția hotărârilor pronunțate în temeiul art. 712 alin. (4) și art. 715 alin. (4) care pot fi atacate în condițiile dreptului comun.”*

16. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*. Totodată, în temeiul art. 11, art. 20 alin. (1) și art. 148 din Constituție, după caz, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 1 — *Obligația de a respecta drepturile omului*, art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 7 privind egalitatea în fața legii și art. 8 privind dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor juridice din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 26 privind egalitatea în fața legii din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și ale art. 2 privind interzicerea discriminării din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și ale art. 20 — *Egalitatea în fața legii* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, raportat la cadrul procesual al invocării acesteia.

18. Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”. Curtea a statuat în jurisprudența sa că „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și relevanța

excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificată, în primul rând, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 407 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 4 noiembrie 2019, paragraful 13).

19. De asemenea, constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract. Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezată în drepturile sale prin norma criticată (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 30). Totodată, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că dacă autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal în promovarea acesteia, posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia (Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, paragraful 17).

20. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4 din Codul de procedură civilă care reglementează motivele contestației în anulare reprezentate de omisiunea instanței de recurs de a cerceta vreunul dintre motivele de casare invocate de recurent în termen și de omisiunea instanței de recurs de a se pronunța asupra unuia dintre recursurile declarate în cauză, raportate la obiectul cauzei în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, respectiv în cadrul soluționării cererii de revizuire a deciziei prin care a fost admis apelul declarat împotriva sentinței prin care a fost soluționată o contestație la executare, nu au legătură cu soluționarea acesteia, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

21. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, întrucât nu există o legătură cu soluționarea cauzei, în sensul prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar eventuala admitere a excepției ridicate nu este de natură să restabilească situația inechitabilă în care se presupune că autorii acesteia s-ar fi aflat din cauza neconstituționalității dispozițiilor de drept procedural civil.

22. În continuare, referitor la prevederile art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 697 din 12 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 8 martie 2024, paragrafele 17-20, a constatat că sunt neîntemeiate susținerile referitoare la neconstituționalitatea reglementării criticate din perspectiva imposibilității exercitării căii de atac a recursului împotriva hotărârilor pronunțate în materia contestației la executare.

23. Curtea a reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac,

este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Totodată, s-a statuat că art. 21 din Constituție nu precizează *in terminis* că accesul liber la justiție implică întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și a recursului, situație în care exercitarea cumulativă a ambelor căi de atac împotriva unei hotărâri nu constituie un criteriu de constituționalitate.

24. Dispozițiile art. 129 din Constituție lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești.

25. În ceea ce privește dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă se reține că autorii excepției critică faptul că nu este definită noțiunea „unor lucruri” din cuprinsul acestora, ceea ce afectează calitatea normei, care devine astfel neclară, imprecisă și imprevizibilă.

26. Referitor la această critică se observă că obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților [art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă], judecătorul trebuind să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă să depășească limitele investiției [art. 22 alin. (6) din Codul de procedură civilă]. În acest context, se constată că prin noțiunea de „lucruri/lucru” din cuprinsul art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă se înțelege orice cerere principală, accesorie sau incidentală care a fixat cadrul litigiului, a determinat limitele acestuia și a stabilit obiectul cererii deduse judecătii (a se vedea,

în acest sens, și Decizia nr. 492 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 17 mai 2011).

27. Așa fiind, Curtea observă că sfera de aplicare a acestei noțiuni nu poate fi definită în mod expres de legiuitor, având în vedere cererile care pot fi formulate în cadrul litigiului, astfel încât diversitatea situațiilor nu justifică o listă exhaustivă a acestora. Prin urmare, instanța judecătorească de control este cea care, prin raportare la situația existentă în dosar la data pronunțării hotărârii ce se atacă, poate aprecia dacă cererea de revizuire se încadrează în motivele strict și limitativ prevăzute de art. 509 din Codul de procedură civilă.

28. De altfel, Curtea reține că orice normă juridică trebuie să aibă un anumit grad de abstractizare, iar, referitor la principiul aplicabilității generale a legilor, prin hotărârile din 22 noiembrie 1995, 24 mai 2007, 12 februarie 2008 și 21 octombrie 2013, pronunțate în cauzele *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că formularea legilor nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Baraniuc și Liliana Baraniuc în Dosarul nr. 2.149/99/2020 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 și ale art. 718 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 423

din 14 octombrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (41) și (42)
din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei
din surse regenerabile de energie**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (41) și ale art. 4² din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, excepție ridicată de Societatea Ges-Green Energy Specialists — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 33.007/3/2015/a7 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.241D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 397D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (41) și (42) din Legea nr. 23/2014, excepție ridicată de Societatea BN Solar Park — S.R.L. din Bistrița, prin administrator judiciar RTZ & Partners — S.P.R.L. din Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 26.866/3/2014/a7 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Angela Porumb, din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul autoarei, precum și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 397D/2021 la Dosarul nr. 2.241D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care susține admiterea acesteia. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin principiului consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la accesibilitatea, claritatea și previzibilitatea legii. Totodată, susține că acestea contravin și art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală referitor la securitatea raporturilor juridice, respectiv contractuale în cauza de față. Stabilirea cotelor de energie electrică de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care, pentru determinarea acestora, trebuie să facă evaluări anuale, conduce la imprevizibilitate, chiar și în rândul profesioniștilor, asupra prețurilor de tranzacționare și afectează raporturile juridice contractuale.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că în jurisprudența Curții Constituționale s-a arătat, în mod constant, că statul are posibilitatea să intervină legislativ pe anumite piețe, inclusiv pe piața energiei. În măsura în care există o autoritate care să emită măsuri obligatorii în ceea ce privește funcționarea pe această piață, ea trebuie să își desfășoare activitatea în condițiile respectării legii.

8. Reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate face precizarea că Societatea BN Solar Park — S.R.L. nu se mai află în stare de insolvență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2020, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 33.007/3/2015/a7 **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (41) și ale art. 4² din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.**

10. Prin Încheierea din 8 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 26.866/3/2014/a7, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (41) și (42) din Legea nr. 23/2014.**

11. Excepția a fost invocată de Societatea Ges-Green Energy Specialists — S.R.L. din Bistrița și de Societatea BN Solar Park — S.R.L. din Bistrița, prin administrator judiciar RTZ & Partners S.P.R.L. din Cluj-Napoca, în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă principiul previzibilității, al clarității și al accesibilității legii, prin faptul că Legea nr. 23/2014 înlocuiește sistemul cotelor obligatorii anuale fixe privind energia electrică, stabilite precis prin Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu un sistem în care îi revine Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei obligația de a determina nivelul cotelor obligatorii anuale.

13. Mai mult, dispozițiile legale criticate sunt redactate într-un mod lipsit de precizie și claritate, fiind în contradicție și cu art. 7 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Astfel, nerespectarea dispozițiilor privind claritatea și precizia legii duce la încălcarea art. 11 coroborat cu art. 20 din Constituție prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind necesitatea respectării condițiilor de claritate și previzibilitate a legii, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

14. Așadar, printr-o astfel de reglementare s-a modificat, într-un mod imprevizibil, sistemul de tranzacționare a certificatelor verzi, fiind contrar art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală raportat la principiul constituțional al previzibilității, clarității și accesibilității legii. Or, odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență pentru a se evita pe cât posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții.

15. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În realitate, critica formulată vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate în raport cu situația de fapt ce urmează a fi reținută de către instanța judecătorească.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile „art. 1 alin. (4¹) și ale art. 4² din Legea nr. 23/2014”, respectiv ale art. 1 alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 23/2014. Referitor la prevederile criticate, examinând considerentele încheierii de sesizare, notele scrise ale autoarei excepției și criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea se referă, în realitate, la alin. (4²), și nu la art. 4², astfel cum reține instanța judecătorească în dispozitivul încheierii de sesizare.

20. Totodată, având în vedere că dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta (art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010), Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, modificată și completată prin Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, care au următorul cuprins:

„(4¹) Începând cu anul 2014, ANRE monitorizează anual cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și, în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, estimează, publică pe site-ul propriu și informează Guvernul până la data de 30 iunie a anului curent asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor.

(4²) Pentru perioada 2015-2020, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către ANRE.”

21. În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2017. Cu toate acestea, având în vedere că dispozițiile legale criticate au produs efecte în cauzele deduse judecării instanței judecătorești, Curtea urmează să le analizeze în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

22. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale prevăzute în art. 1 alin. (3) și (5) privind principiul legalității, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern* și art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 108 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 10 mai 2016, și Decizia nr. 665 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 3 martie 2017, a respins criticile de neconstituționalitate. Curtea a reținut, în esență, că, în scopul stimulării creșterii producției de energie regenerabilă și atingerii obiectivului impus la nivelul Uniunii Europene de creștere cu 20% până în 2020 a resurselor regenerabile de energie, prin Legea nr. 220/2008 au fost adoptate unele dispoziții de natură să asigure investitorilor români și străini un sprijin pentru promovarea activităților economice în acest domeniu. Între facilitățile acordate potrivit legii se regăsește acordarea cu titlu gratuit de certificate verzi, care, în urma valorificării pe piața centralizată sau pe piața bilaterală, are scopul de a asigura obținerea unor venituri suplimentare producătorilor de energie din surse regenerabile.

24. Curtea a mai reținut că adoptarea Legii nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie [prin care au fost introduse în cuprinsul legii prevederile art. 4 alin. (4¹) și (4²)] nu echivalează cu încheierea unui contract între statul român și potențialii investitori români sau străini și nici nu garantează în favoarea acestora un drept de proprietate asupra unei anumite valori a certificatelor verzi atribuite, ci doar creează cadrul legislativ care, ținând seama de imperativele dreptului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, să le ofere investitorilor un climat de afaceri atrăgător.

25. Ceea ce modifică noua reglementare este modalitatea de stabilire a cotelor anuale obligatorii. Dacă vechea lege prevedea în chiar conținutul său cuantumul cotei, actuala reglementare stabilește că acesta poate varia în funcție de anumite criterii, instituind un mecanism suficient de flexibil care să permită o adaptare dinamică la condițiile existente pe piață. Modificarea a fost justificată în expunerea de motive ce însoțește legea. Astfel, Curtea a reținut că noua lege introduce obligația Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei de a reglementa, cu aprobarea Guvernului, prin cote anuale, cantitatea de energie electrică din surse regenerabile care se va prelua în Sistemul Electroenergetic Național, cu beneficiul sistemului de promovare prin certificate verzi, pe baza

unor contracte încheiate cu producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Tranzacționarea certificatelor verzi se realizează, în continuare, pe piața de certificate verzi, care este o piață concurențială, separată de piața de energie electrică. Deși legea stabilește un preț minim al certificatului verde, Curtea a constatat că nici vechea reglementare nu garantează și nici actuala schemă de sprijin nu garantează un venit minim pentru beneficiarii săi. În plus, prin Decizia Comisiei Europene nr. 2.886 din 4 mai 2015 — Ajutor de stat S.A. 37177 (2015/NN) — România — Modificări ale schemei de sprijin pentru promovarea energiei electrice din surse regenerabile prin certificate verzi, rectificată prin Decizia nr. 5.149 din 28 iulie 2015, Comisia Europeană a autorizat modificările aduse schemei, inclusiv pe cele aduse prin Legea nr. 23/2014, la paragraful 79. Așa fiind, Curtea a constatat că, prin aplicarea schemei de sprijin, în patrimoniul beneficiarilor nu s-a născut un drept de proprietate privată asupra unui venit minim (bun), ci, legea acordă o facilitate investitorilor, sub forma unor venituri suplimentare celor realizate din vânzarea energiei produse, de natură să compenseze costurile generate de investițiile efectuate pentru implementarea tehnologiilor necesare producerii de energie electrică din surse regenerabile.

26. Dispozițiile legale criticate nu prevăd eliminarea facilităților acordate investitorilor, ci doar reglementarea obligației Guvernului de a stabili, prin hotărâre, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, cotă anuală comunicată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. Potrivit noilor norme, cota anuală nu este fixă, prestabilită, ci variază de la an la an, fiind calculată în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, pe baza unor criterii economice clare și previzibile, adaptate pieței astfel reglementate.

27. Curtea a reținut drept o certitudine faptul că numărul de certificate verzi necesare pe piață într-un anumit an este direct proporțional cu nivelul cotei anuale obligatorii, astfel că orice modificare a acesteia produce un efect asupra numărului de certificate verzi ce vor putea fi valorificate de beneficiarii acestora, respectiv de producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Însă, în măsura în care autoritățile cu competențe de monitorizare în domeniu au constatat o supracompensare a acestor costuri, coroborată cu dezvoltarea susținută a capacităților instalate, pe de o parte, și cu problemele de

suportabilitate a prețului energiei din partea consumatorilor finali, pe de altă parte, opțiunea legiuitorului român de a adapta schema de sprijin la noile realități sociale și economice sub aspectul reevaluării quantumului cotei anuale obligatorii de energie electrică apare ca fiind nu doar justificată, ci și necesară și oportună. O atare modificare nu produce însă nicio consecință asupra valabilității certificatelor verzi deja emise, valorificarea acestora urmând a se realiza în concordanță cu dispozițiile legii.

28. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a apreciat că este neîntemeiată, întrucât normele modificatoare respectă exigențele de calitate inerente unui text de lege, conținutul lor fiind suficient de clar, precis și previzibil, astfel încât se pot determina neechivoc drepturile și obligațiile destinatarilor legii.

29. De altfel, Curtea a subliniat că nu există o echivalență semantică între noțiunea de previzibilitate a normei juridice și cea de previzibilitate a pieței certificatelor verzi și, prin urmare, susținerile de neconstituționalitate ale autoarei excepției, referitoare la imprevizibilitatea normelor criticate, sunt neîntemeiate.

30. Referitor la noțiunea de previzibilitate a normelor juridice, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă.

31. Curtea a observat că din cuprinsul prevederilor art. 4 alin. (4), (41) și (42) din Legea nr. 220/2008 reiese că stabilirea nivelului cotei de energie electrică se face, anual, prin hotărâre a Guvernului, ca urmare a unor analize ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, iar stabilirea anuală a nivelului cotei de energie electrică, în funcție de exigențele sistemului energetic, nu are semnificația lipsei de claritate și previzibilitate a normelor legale criticate.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Ges-Green Energy Specialists — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 33.007/3/2015/a7 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și, respectiv, de Societatea BN Solar Park — S.R.L. din Bistrița, prin administrator judiciar RTZ & Partners S.P.R.L. din Cluj-Napoca, în Dosarul nr. 26.866/3/2014/a7 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, și constată că dispozițiile art. 4 alin. (41) și (42) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 636

din 20 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „prin încheiere definitivă”
din cuprinsul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dorinel Turcu în Dosarul nr. 10.215/212/2021/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.854D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că în data de 18 noiembrie 2025 la dosarul cauzei a fost depusă de către autorul excepției, prin avocat, o cerere de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul asupra acestei cereri, reprezentantul Ministerului Public solicită plenului Curții să respingă cererea ca neîntemeiată și să se pronunțe pe fondul excepției de neconstituționalitate, aceasta fiind o excepție de ordine publică.

5. Curtea respinge cererea de renunțare la judecată în considerarea art. 55 din Legea nr. 47/1992.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, pe fondul excepției, pune concluzii de respingere a acesteia, invocând, în susținere, Decizia nr. 580 din 31 octombrie 2024, prin care Curtea Constituțională a reținut că împotriva actelor de executare silită cei interesați sau vătămați pot face contestație la executare în temeiul art. 712 din Codul de procedură civilă. Astfel, accesul la instanță este garantat, chiar dacă există o încheiere definitivă prevăzută de art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, se mai arată că prin intermediul contestației la executare se poate determina valoarea reală a imobilului în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.215/212/2021/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 837 alin. (1) din**

Codul de procedură civilă. Excepția a fost invocată de Dorinel Turcu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „prin încheiere definitivă” din cuprinsul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțională deoarece, în situația în care executorul judecătoresc nu emite o încheiere conform art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, ci doar o încheiere definitivă în temeiul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, debitorul este lipsit de posibilitatea de a contesta raportul de expertiză. Această omisiune, voluntară sau nu, generează o discriminare nejustificată între debitorii care pot accesa instanța și cei cărora li se refuză acest drept, în funcție exclusiv de conduita executorului. Autorul excepției evidențiază totodată și diferențele dintre etapele pe care le presupune procedura de vânzare la licitație publică a bunurilor imobile, respectiv evaluarea imobilului urmărit, fixarea prețului imobilului și fixarea prețului de pornire a licitației. De asemenea, acesta apreciază că, prin reglementarea actuală a accesului debitorului la instanța de judecată, prin intermediul contestației la executare ce poate fi utilizată doar în cazul prevăzut de art. 836 alin. (1), și nu și împotriva celui prevăzut de art. 837 alin. (1), se creează o inegalitate de tratament juridic, lipsită de o justificare obiectivă și rezonabilă, ceea ce contravine principiilor constituționale privind accesul liber la justiție și egalitatea în fața legii.

9. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, considerând că argumentele invocate sunt neîntemeiate. Instanța subliniază că procedura reglementată de art. 836 din Codul de procedură civilă permite executorului judecătoresc fie să stabilească personal valoarea de circulație a imobilului, fie să recurgă la un expert, iar această valoare este comunicată părților printr-o încheiere. Ulterior, potrivit art. 837 din Codul de procedură civilă, prețul de pornire a licitației este consemnat printr-o încheiere definitivă, fără citarea părților, însă această etapă nu afectează dreptul la contestare. Partea nemulțumită are posibilitatea de a formula o contestație la executare, conform art. 712 din Codul de procedură civilă, ceea ce garantează accesul la instanță. Astfel, instanța consideră că dispozițiile criticate nu aduc atingere drepturilor constituționale invocate, ci se înscriu într-un cadru procedural clar, care permite exercitarea controlului judiciar.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, însă, observând motivarea excepției, Curtea va reține drept obiect al excepției sintagma „prin încheiere definitivă” din cuprinsul dispozițiilor art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Executorul va fixa prețul imobilului, care va fi prețul de pornire a licitației, la valoarea stabilită conform art. 836, prin încheiere definitivă, dată fără citarea părților.*”

14. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum acestea sunt interpretate, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 580 din 31 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 22 mai 2025, paragrafele 18-27, a reținut că, potrivit art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc stabilește prin încheiere definitivă prețul imobilului după ce, în prealabil, a aplicat dispozițiile art. 836 din Codul de procedură civilă care stabilesc procedura de evaluare a imobilului. Potrivit art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executorul judecătoresc identifică valoarea de circulație a imobilului prin încheiere. Dacă executorul judecătoresc consideră necesar sau la cererea părților interesate, va numi un expert care să stabilească valoarea de circulație a imobilului [alin. (3) al art. 836 din Codul de procedură civilă]. Astfel, după stabilirea valorii de circulație a imobilului, potrivit art. 836 din Codul de procedură civilă, executorul va consemna prețul de pornire a licitației asupra imobilului prin încheiere definitivă, fără citarea părților, potrivit art. 837 din Codul de procedură civilă. Partea nemulțumită de valoarea stabilită potrivit art. 836 din același cod poate censura această valoare prin formularea unei contestații la executare împotriva încheierii prin care executorul a stabilit valoarea de circulație a imobilului, în condițiile art. 712 din Codul de procedură civilă.

16. Prin urmare, încheierea definitivă prevăzută de art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă atestă cele stabilite potrivit art. 836, aspecte ce au putut fi contestate în instanță de partea nemulțumită. În aceste condiții, susținerile autorului excepției potrivit cărora prevederile legale criticate aduc atingere art. 21 din Constituție sunt neîntemeiate, câtă vreme împotriva actelor de executare silită se poate face contestație la executare de

către cei interesați sau vătămăți prin executare, potrivit art. 712 din Codul de procedură civilă.

17. Curtea a mai reținut că executorul judecătoresc fixează prețul de la care pornește licitația, după ce în prealabil a procedat la evaluarea imobilului conform procedurii prevăzute de art. 836 din Codul de procedură civilă. Potrivit acestei proceduri, executorul judecătoresc are două posibilități pentru a determina prețul imobilului urmărit, respectiv poate stabili el însuși valoarea de circulație a imobilului prin raportare la prețul mediu de piață din localitatea respectivă [art. 836 alin. (1)] sau poate apela la numirea unui expert dacă nu poate stabili el însuși această valoare ori când părțile solicită efectuarea expertizei [art. 836 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

18. În cea de-a doua situație, expertul va fi numit de executorul judecătoresc prin încheiere executorie care va arăta și termenul de depunere a raportului, va fi comunicată părților și expertului, iar dispozițiile art. 758 alin. (6)-(9) din Codul de procedură civilă referitoare la evaluarea bunurilor sechestrate se aplică în mod corespunzător. Aceasta înseamnă că executorul se va pronunța, de urgență, fără citarea părților, asupra cererii de expertiză printr-o încheiere executorie care va cuprinde stabilirea onorariului provizoriu ce se cuvine expertului și termenul în care trebuie depus raportul [art. 758 alin. (6) din Codul de procedură civilă]. Onorariul provizoriu va fi depus de partea interesată, sub sancțiunea decăderii, în cel mult 5 zile de la comunicarea admiterii cererii de expertiză [art. 758 alin. (7) din Codul de procedură civilă].

19. În vederea efectuării expertizei, părțile citate pot desemna experți consilieri, care vor putea da relații, vor putea formula întrebări și observații și, dacă este cazul, vor putea întocmi un raport separat cu privire la obiectivele expertizei [art. 758 alin. (8) și art. 330 alin. (6) din Codul de procedură civilă].

20. Așadar, pentru ipoteza în care valoarea imobilului urmează să fie determinată prin expertiză, potrivit dispozițiilor legale mai sus menționate, părțile vor fi citate, putând fi însoțite de proprii consilieri experți, ocazie cu care vor formula întrebările și observațiile pe care le consideră necesare și, de asemenea, vor putea întocmi un raport separat cu privire la obiectivele expertizei. Raportul de expertiză va cuprinde constatările și concluziile motivate ale expertului, lămuririle părților, iar când sunt mai mulți experți cu păreri diferite, acesta trebuie să cuprindă părerea motivată a fiecăruia (art. 336 din Codul de procedură civilă).

21. Executorul, pe baza raportului de expertiză, va emite încheierea, prevăzută la art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, de stabilire a valorii imobilului, care va fi comunicată părților.

22. Curtea a mai reținut că, având în vedere că evaluarea este făcută de un profesionist printr-o procedură complexă care oferă suficiente garanții pentru respectarea drepturilor părților implicate, precum și faptul că este necesară asigurarea celerității procedurii execuționale, Codul de procedură civilă nu permite efectuarea unei noi expertize [art. 836 alin. (7) din Codul de procedură civilă], însă le dă dreptul părților de a conveni o altă valoare decât cea stabilită.

23. Pentru ca părțile să își poată exprima punctul de vedere sau să convină asupra unei alte valori, art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă impune executorului judecătoresc obligația de a le comunica acestora, prin încheiere, valoarea de circulație

a imobilului stabilită de el însuși sau prin expertiză. Această finalitate rezultă și din coroborarea cu art. 846 alin. (5) din același cod, potrivit căruia licitația va porni, în lipsa unei oferte superioare, de la prețul imobilului evaluat potrivit art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă, adică de la cel stabilit de însuși executorul judecătoresc sau, după caz, stabilit prin expertiză.

24. Prin urmare, încheierea definitivă prevăzută de art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă atestă cele stabilite potrivit art. 836, aspecte ce pot fi contestate în instanță de partea nemulțumită, pe calea contestației la executare.

25. Referitor la încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că aceste dispoziții nu consacră nici expres, nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală. Curtea a mai reținut că reglementarea căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 21).

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Nici încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută. Potrivit jurisprudenței Curții, prin Decizia nr. 126 din 11 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 16 iulie 2025, paragraful 60, instanța constituțională a reținut că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Așadar, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept, iar remediul constituțional specific, în cazul

constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului.

28. Prin Decizia nr. 573 din 31 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 septembrie 2025, paragraful 41, Curtea a reținut că, odată ce a fost legal sesizat, executorul judecătoresc trebuie să îndeplinească actele de executare în ordinea și la termenele stabilite de lege. În acest sens, Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, prevede, la art. 56, că executorul judecătoresc trebuie să își motiveze refuzul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege, dacă părțile stăruie în îndeplinirea acestora. În cazul refuzului nejustificat, partea interesată poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială își are sediul biroul executorului judecătoresc, care se va judeca cu citarea părților. Executorul judecătoresc va fi obligat să se conformeze hotărârii judecătorești rămase definitivă. Legea nr. 188/2000 mai prevede că întârzierea sistematică și neglijența în efectuarea lucrărilor atrage răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc.

29. Având în vedere totalitatea acestor considerente, prin utilizarea căii anterior descrise, debitorul își poate valorifica dreptul de a se adresa justiției în scopul apărării drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Cu privire la aspectele de fapt referitoare la situația în care executorul judecătoresc nu emite o încheiere conform art. 836 alin. (1) din Codul de procedură civilă privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, ci doar o încheiere definitivă, în temeiul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă, înveterate de autorul excepției, Curtea constată că acestea reprezintă situații ipotetice care excedează controlului de constituționalitate și, ca urmare, nu pot fi reținute ca relevante în sesizarea supusă analizei deoarece Curtea nu se poate pronunța în raport cu o situație juridică ipotetică (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1 din 13 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din data de 25 ianuarie 2021, paragraful 98).

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorinel Turcu în Dosarul nr. 10.215/212/2021/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și constată că sintagma „prin încheiere definitivă” din cuprinsul art. 837 alin. (1) din Codul de procedură civilă este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, ca urmare a finalizării unor lucrări de investiții

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, ca urmare a finalizării unor lucrări de investiții, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă modificarea datelor de identificare ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, conform cărții funciare, având datele de

identificare prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Curtea de Conturi își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 33 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
p. Președintele Curții de Conturi a României,
Mirela Călugăreanu

București, 2 aprilie 2026.
Nr. 203.

ANEXA Nr. 1

SITUAȚIA

imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi, pentru care se actualizează valorile de inventar, ca urmare a Raportului de evaluare din anul 2025 și a finalizării unor lucrări de investiții

Ordonator principal de credite	Cod fiscal	Denumirea
	4265922	Curtea de Conturi

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii	Data înregistrării în contabilitate	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar — lei —	Explicații
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	35259	8.29.07	Clădire sediu central Curtea de Conturi	Str. Lev Tolstoi nr. 22-24; sectorul 1, municipiul București	N — str. Lev Tolstoi nr. 46 S — str. Amiral C-tin Bălescu E — str. Maxim Gorki V — str. Lev Tolstoi	1996	13.02.2026	Regim de înălțime: C1 — corp A (D + P + 2E) + corp legătură (parter) + corp B (S2 + S1 + D + P + 2E) Sc — 2.272 mp; Su — 3.296,85 mp Sd — 4.965 mp C2 — corp C (S + P + 2E) Sc — 404 mp Su — 1.182,41 mp Sd — 1.525 mp	Valoare clădire — 15.936.492,94 lei Valoare teren — 40.382.763,00 lei Total valoare 56.319.255,94 lei	Majorare valoare clădire ca urmare a investiției = 15.824.466,00 lei + PV nr. 11.110/9.02.2026 (112.026,94 lei) = 15.936.492,94 lei

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
								C3 — cabină poartă: P Sc — 37 mp C4 — garaj: P Sc — 137 mp C5 — cabină poartă: P Sc — 6 mp C6 — anexe: P Sc — 16 mp Stere — 5.617 mp CF 243711 București, sectorul 1 CF 243711-C1 CF 243711-C2 CF 243711-C3 CF 243711-C4 CF 243711-C5 CF 243711-C6		
2.	35265	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi Caraș-Severin	Str. Timișoarei nr. 5, municipiul Reșița, județul Caraș-Severin	N — str. Ion Vidu S — parc E — str. Iosif Velceanu V — Str. Timișoarei	1993	24.11.2025	1) Regim de înălțime: C1: S + P + E Sc — 606 mp Su — 1.040,33 mp Sd — 1.322 mp 2) Regim de înălțime: P C2 — garaj Sc — 97 mp Su — 64,33 mp Sd — 97 mp Stere: 3.264 mp CF 44600 Reșița CF 44600-C1 CF 44600-C2	Valoare clădire — 3.904.058,86 lei Valoare teren — 678.641,00 lei Total valoare 4.582.699,86 lei	Majorare valoare clădire ca urmare a investiției = 3.325.353,00 lei + PV nr. 79.455/ 24.11.2025 (578.705,86 lei) = 3.904.058,86 lei
3.	35266	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi Cluj	Calea Moșilor nr. 18, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	N — teren S — Calea Moșilor E — Calea Moșilor nr. 16 V — Calea Moșilor nr. 20	1996	17.02.2026	Regim de înălțime = C1 — S + P + E; C3 — S + P + E Sd — C1 — 1.319,12 mp Sd — C3 — 874,13 mp Supraf. teren = 2.680 mp Su — C1 — 1.099,27 mp Su — C3 — 728,44 mp CF 314980 Nr. cadastral 10996-C1 Nr. cadastral 10996-C3	Valoare clădire — 8.527.836,58 lei Valoare teren — 7.184.376,00 lei Total valoare 15.712.212,58 lei	Valoare clădire, conform Raport evaluare 2025 = 7.895.805,00 lei + PV nr. 87.793/ 22.12.2025 (632.031,58 lei) = 8.527.836,58 lei Valoare teren, conform Raport evaluare 2025 = 7.184.376,00 lei Total valoare = valoare clădire + valoare teren = 15.712.212,58 lei
4.	164662	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi Galați	Bd. Marea Unire nr. 109, municipiul Galați, județul Galați	N — teren domeniu public — blocuri locuință S — bd. Marea Unire E — teren domeniul public — restaurant „Panoramic” V — Hotel „Vega”	2004	1.10.2025	Regim de înălțime: S + P + 4E + E5 (parțial) + E6 (parțial) Sc — 402 mp Su — 2.009 mp Sd — 2.644 mp CF 107901-C1 Galați	Valoare clădire — 11.159.541,09 lei Total valoare 11.159.541,09 lei	Majorare valoare clădire ca urmare a investiției = 11.156.965,00 lei + PV nr. 59.568/ 29.08.2025 (2.576,09 lei) = 11.159.541,09 lei
5.	164661	8.29.07	Imobil Camera de Conturi Sibiu	Str. Nicolaus Olahus nr. 1B, municipiul Sibiu, județul Sibiu	N — centru militar S — str. Nicolaus Olahus, sens giratoriu E — hotel și centru de afaceri V — autogara	2003	17.02.2026	1) Regim de înălțime: C1: S + P + 3E Sc — 400 mp Su — 1.743,24 mp Sd — 2.063 mp 2) Regim de înălțime: C2 (garaj): P Sc — 40 mp Sd — 40 mp Stere — 1.750 mp CF 124501 Sibiu CF 124501-C1 CF 124501-C2	Valoare clădire — 5.723.607,44 lei Valoare teren — 3.301.987,00 lei Total valoare 9.025.594,44 lei	Majorare valoare clădire ca urmare a investiției = 4.943.336,00 lei + PV nr. 87.989/ 23.12.2025 (780.271,44 lei) = 5.723.607,44 lei

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
6.	166508	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi Timiș	Bd. Republicii nr. 2, municipiul Timișoara, județul Timiș	N — teren Primăria Timiș (zonă protecție cale ferată) S — Bulevardul Republicii E — nr. cadastral NC 443787 V — nr. cadastral NC 426218	2017	24.11.2025	Regim de înălțime — S + P + 3E Sc — 463 mp Su — 1.533,8 mp Sd — 1.792 mp CF 426219-C1 Timișoara	Valoare clădire 7.637.348,87 lei Total valoare 7.637.348,87 lei	Majorare valoare clădire ca urmare a investiției = 6.563.805,00 lei + PV nr. 126/ 27.10.2025 (552.222,95 lei) + PV nr. 1/4.09.2025 (521.320,92 lei) = 7.637.348,87 lei

ANEXA Nr. 2

SITUAȚIA
imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Curții de Conturi,
pentru care se modifică datele de identificare conform cărții funciare

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii	Data înregistrării în contabilitate	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar — lei —
1	2	3	4	5	6	7	8	9
35271	8.29.07	Clădire sediu Camera de Conturi Giurgiu	Bd. București nr. 10A, bl. 111, sc. A + B, parter, ap. 63, municipiul Giurgiu, județul Giurgiu	N — str. Petre Ghelmez S — Str. Independenței E — alee acces V — alee acces	1994	30.06.2025	Regim de înălțime: bloc C1 — P Sc — 369 mp Su — 297,74 mp Sd — 369 mp Stere cota indiviză — 123/369 mp CF 30118 Nr. topo 30118-C1-U27	Valoare clădire — 820.194,00 lei Valoare teren — 137.658,00 lei Total valoare — 957.852,00 lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și al art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Catalogul național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC, versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Catalog*, se actualizează cu versiunea aprilie 2026.

(2) Catalogul prevăzut la alin. (1), versiunea aprilie 2026, se publică pe site-ul Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat și se actualizează periodic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 223/2025 privind actualizarea Catalogului național cu pachete, produse și profile de protecție INFOSEC versiunea mai 2014, aprobat prin Ordinul directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat nr. 34/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1173 din 18 decembrie 2025, se abrogă.

Art. 4. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Nicu Marcu

București, 7 aprilie 2026.

Nr. 26.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

privind stabilirea procedurii de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025

Văzând Referatul de aprobare nr. 879 R din 27.03.2026 al Direcției generale economice din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. VIII alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din cadrul Ministerului Sănătății — aparat central și din unitățile sanitare finanțate integral de la bugetul de stat, precum și pentru personalul ale cărui drepturi se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2025-31 decembrie 2025, astfel:

a) acordarea drepturilor menționate în favoarea personalului din cadrul aparatului central și din cadrul instituțiilor din subordinea Ministerului Sănătății;

b) acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din cadrul aparatului central și din cadrul instituțiilor din subordinea Ministerului Sănătății.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează eșalonat, în 5 tranșe, potrivit prevederilor art. VIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) vor fi achitate de ordonatorii de credite conform eșalonării prevăzute la alin. (1), actualizate, fiecare în parte, cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică.

(3) Termenul privind eșalonarea anuală la plată prevăzut la alin. (1) se calculează de la data la care hotărârea judecătorească, prevăzută la art. VIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024, cu modificările și completările ulterioare, devine executorie, iar plata fiecărei tranșe din valoarea titlului executoriu se realizează într-un an bugetar.

(4) Actualizarea cu indicele prețurilor de consum stabilit de Institutul Național de Statistică a sumelor reprezentând drepturile de natură salarială datorate în temeiul titlului executoriu se determină după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC}) / 100,$$

unde:

— *A* — suma totală necesară a fi achitată, ca urmare a actualizării;

— *suma de actualizat* — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata la valoarea titlului executoriu;

— *IPC* — indicele prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de Institutul Național de Statistică, valabil la data la care se efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care această sumă trebuia plătită.

(5) Acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute la art. 1 lit. b) se realizează conform hotărârii judecătorești.

Art. 3. — (1) Conform art. XVIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2025 pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru stabilirea unor măsuri privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri bugetare, cu modificările ulterioare, tranșele aferente sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, care fac obiectul plății eșalonate, conform legii, scadente până la 31 decembrie 2025 și care nu au fost plătite până la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență a Guvernului nr. 52/2025, se plătesc în anul 2026.

(2) Aceste prevederi se aplică și în ceea ce privește tranșele aferente sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești definitive având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, care fac obiectul plății eșalonate, conform legii.

Art. 4. — Ministerul Sănătății, prin Direcția generală economică, va dispune toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetul propriu și bugetele instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii, în baza solicitării instituțiilor.

Art. 5. — Legalitatea, oportunitatea și stabilirea necesarului de fonduri privind plata sumelor revine ordonatorului principal, secundar sau terțiar de credite, după caz.

Art. 6. — Ordonatorii de credite din subordinea Ministerului Sănătății au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru aprobarea Catalogului național de programe de studii complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice de organizare și desfășurare a acestora**

Văzând Referatul de aprobare nr. 9.122 din 31.03.2026 al Direcției reglementare și formare profesională medicală, precum și Avizul nr. 11/MC din 30.01.2026 al Subcomisiei de medicină complementară din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar și farmaceutic uman, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 418/2005 pentru aprobarea Catalogului național de programe de studii complementare în vederea obținerii de atestate de către medici, medici dentiști și farmaciști, precum și a Normelor metodologice de organizare și desfășurare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 9 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. I „Catalogul național de programe de studii complementare — specialități clinice și paraclinice”, punctele 1, 3 și 48 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centrul universitar	Condiții de participare — domenii specialități			
				Medicale	Chirurgicale	Paraclinice	Medicină familie
„1.	Acupunctură	Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile Prof. dr. Victor Dumitrașcu	București Cluj-Napoca Iași Timișoara	X	X	X	X
3.	Apiterapie-fitoterapie-aromoterapie	Prof. dr. Cerasela Gîrd Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile	București	X	X	X	X
48.	Homeopatie	Prof. dr. Mihai Berteanu	București Timișoara	X	X	X	X”

2. În anexa nr. II „Catalogul național de programe de studii complementare — specialități medico-dentare și pentru medicii dentiști cu drept de liberă practică”, punctele 1, 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„1.	Acupunctură	Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile Prof. dr. Victor Dumitrașcu	București Cluj-Napoca Iași Timișoara
2.	Apiterapie-fitoterapie-aromoterapie	Prof. dr. Cerasela-Elena Gîrd Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile	București
3.	Homeopatie	Prof. dr. Mihai Berteanu	București Timișoara”

3. În anexa nr. III „Catalogul național de programe de studii complementare — specialități farmaceutice”, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„1.	Apiterapie-fitoterapie-aromoterapie	Prof. dr. Cerasela-Elena Gîrd Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile	București”

4. În anexa nr. IV „Catalogul național de programe de studii complementare pentru medici de medicină generală cu drept de liberă practică”, punctele 1, 2 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„1.	Acupunctură	Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile Prof. dr. Victor Dumitrașcu	București Cluj-Napoca Iași Timișoara
2.	Apiterapie-fitoterapie-aromoterapie	Prof. dr. Cerasela-Elena Gîrd Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile	București
.....			
6.	Homeopatie	Prof. dr. Mihai Berteanu	București Timișoara”

5. În anexa nr. V „Catalogul național de programe de studii complementare pentru farmaciști cu drept de liberă practică”, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr crt.	Atestat de pregătire complementară în:	Responsabil național	Centru de pregătire
„1.	Apiterapie-fitoterapie-aromoterapie	Prof. dr. Cerasela-Elena Gîrd Prof. dr. Marilena Gîlcă-Vasile	București”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

București, 31 martie 2026.
Nr. 912.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

